

- העותרים:**
1. האגודה לזכויות האזרח בישראל
 2. המרכז האקדמי למשפט ולעסקים ברמת גן
 3. רופאים לזכויות אדם

כולם ע"י ב"כ עוה"ד אן סוצ'יו ו/או עודד פלר ואח'
מהאגודה לזכויות האזרח בישראל
רחוב נחלת בנימין 75, תל אביב 6515417
טלפון: 03-5608185; טלפון נייד: 052-2547163;
פקס: 03-5608165; דוא"ל: oded@acri.org.il

וכן ע"י ב"כ עו"ד ד"ר סיגל שהב
מהקליניקות לזכויות אדם במרכז האקדמי למשפט ולעסקים
ת"ד 852, בני ברק 5110801
טלפון: 03-6439911; פקס: 03-6439966

- נ ג ד -

- המשיבות:**
1. השר לביטחון פנים
 2. נציב בתי הסוהר
 3. שרת המשפטים

ע"י ב"כ מפרקליטות המדינה
משרד המשפטים, ירושלים

תגובה מטעם העותרים

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד (כב' המשנה לנשיאה א' רובינשטיין) מיום 9.4.2017 מתכבדים העותרים להגיש תגובתם להודעה המשלימה מטעם המדינה מיום 2.4.2017 ולהודעה המעדכנת המשלימה מטעם המדינה מיום 21.4.2017.

1. בדיון שהתקיים ביום 8.2.2017 הבהיר בית המשפט הנכבד למשיבים, כי מבלי לפגוע חלילה במאמציהם, הרי שיש להקדים להם קביעת סטנדרט לשטח מחיה לאסיר בתא – בטווח המידי ובטווח הבינוני – ולכוון את הצעדים כדי לעמוד בו לאחר שנקבע. בהודעותיהם האחרונות לא נתנו המשיבים מענה לכך. המשיבים לא התחייבו לשטח מחיה הולם קונקרטי, ועל כן יתבקש בית המשפט הנכבד ליתן צו מוחלט.

2. בכתבי טענותיהם השיבו העותרים זה מכבר לטענותיהם השונות של המשיבים, העולות בהודעותיהם האחרונות: אין עניינה של העתירה בטלות חוק; ודאי שאין בחוק כל איסור על קבלת הסעד המבוקש; קבלת הסעד אינה אלא פרשנות הוראות הדין בעניין חובותיהם ושיקול דעתם של המשיבים; וככל נושא שבמדיניות הסוגיה העומדת לפתחו של בית המשפט הנכבד אינה חסינה מביקורת שיפוטית. חובתם של המשיבים היא להבטיח שטח מחיה ראוי, כמבוקש בעתירה, ובעניין

זה אין נבדלים עצירים מאסירים, ואסירים פליליים מאסירים בטחוניים. אלה כאלה כאלה זכאים למלוא זכויותיהם – לכבודם, לבריאותם, לפרטיותם ועוד ועוד.

3. העותרים הרחיבו בכתבי טענותיהם בדבר הצעדים השונים עליהם הודיעו המשיבים, והבהירו, כי אין בהם התייחסות לשטח המחיה לאסירים; אין בהם התחייבות להגדלת שטח המחיה; ואף אין הערכה לעלייה הצפויה בשטח המחיה כתוצאה מנקיטתם. עוד הבהירו העותרים, כי הצעדים השונים רחוקים מלסייע בפתרון מצוקת הצפיפות, הן משום שחלקם תיאורטיים וספקולטיביים, והן משום שהשפעתם על מספר הכלואים קטנה. הדברים קיבלו אישור מפורש בתשובתם של המשיבים לבקשת העותרים לפרטים נוספים (ר' נספחים מש/1 ו-מש/2 לעיקרי הטיעון מטעם המשיבים מיום 5.2.2017). העותרים ביקשו מן המשיבים להבהיר מהו הגידול הצפוי בשטח המחיה לאסיר כתוצאה מכלל הצעדים שפורטו על ידי המשיבים. המשיבים מסרו במענה:

"היות שמדובר במגוון צעדים שנקטו על ידי המדינה במישורים שונים להקטנת כמות הכלואים בטווח הארוך, ובשים לב לכך שרק לאחר הקמת קרן הבינוי תוכן על ידי שירות בתי הסוהר תכנית הדרגתית רב-שנתית למימוש התכנית העקרונית, תוך תעדוף מרכיביה השונים בהתאם לצורך ולהיתכנות, והגדרת לוחות זמנים; לא ניתן בשלב זה להעריך באופן מספרי את הגידול הצפוי בשטח התא הממוצע לאסיר לאחר שימומשו כלל הצעדים המפורטים בכתב התשובה, בהם צעדים שעתידים להתממש במהלך השנים הקרובות." (תשובה לשאלה 1(ה), עמ' 3 למכתבה של פרקליטות המדינה מיום 5.2.2017, צורף כנספח מש/2 לעיקרי הטיעון מטעם המשיבים מיום 5.2.2017).

4. אם כן, לא זו בלבד שמכלול הצעדים שעליהם הודיעו המשיבים אינו מבטיח שטח מחיה כפי שהורה הצו על תנאי, אלא המשיבים אף אינם יכולים להעריך מה תהא השפעתו. כך לגבי הצעדים עליהם הודיעו בתשובתם לעתירה וכך גם בהודעותיהם האחרונות. למעלה מן הצורך: הקמת בית סוהר חדש לנשים – מהלך שהעותרים מברכים עליו, כמובן – נוגע למספר מצומצם של אסירות, ואין בו להשפיע על כלל הכלואים; התכנית להקמת בית הסוהר הכללי החדש אינה כוללת תקציב בינוי ולוחות זמנים; הוצאת מיטות פנויות מן התאים מרווחת את שטח המחיה אך במעט (ונוכח, כי המשיבים פועלים לרווח תאים מדי שנה בשנה, ואין בכך להועיל); וכולי. אף אם נניח שאוכלוסיית האסירים לא תגדל – והנתונים שהוצגו בכתבי הטענות מטעם העותרים מלמדים על ההיפך הגמור – הרי שגם אם צעדיהם של המשיבים יביאו לתוספת של עוד אי אלו מקומות כליאה, הדבר רחוק מאוד מהיעד שבצו על תנאי.

אשר על כן, בית המשפט הנכבד יתבקש ליתן צו מוחלט.

ד"ר סיגל שהב, עו"ד

עודד פלר, עו"ד

אן סוצ'יו, עו"ד

27 באפריל 2017